

over de Jærnbanelovsforlag, som ligge for i Øjeblikket til Overvejelse for Rigsdagen og Vedtagelse, saa at man kunde vedtage det, der først var nødvendigt, og saa gaa videre, saaledes at man ikke vedtog Forslag, der kom til at gaa i Vejen for hinanden. Det er ikke sjældent sket, at man har vedtaget et Forslag, og det saa efter nogle Aars Forløb viser sig, at man har baaret sig forkert ad, og saa maa man komme med et nyt Forslag, med hvilket det tidligere vedtagne var i Strid. Jeg skal nævne et Par Eksempler. Nu have vi f. Eks. i de seneste Aar vedtaget private Baner fra Vejle, nemlig Vejle—Give og Vejle—Vandel Banen, vi have anlagt private Stationer for disse Baner, og vi have ombygget Vejle Banegaard, som nu lige er færdig, og nu kommer man med et Forslag, hvor man forlanger over 2 Mill. Kr., naar jeg regner temmelig kostbare Ekspropriationer med, til at forandre og flytte det, vi nylig ere blevne færdige med. Det er ikke en Fremgangsmaade, der vidner om økonomisk Fremsyn. Jeg tror nok, at enhver privat Mand vilde have overvejet disse Ting i Forbindelse med hinanden, og det vilde have været heldigere, om vi havde gjort noget lignende ved vort Arbejde paa Rigsdagen. Med Hensyn til den Bane, som Regeringen har foreslaaet fra Holstebro til Vejle, kan jeg gerne sige — den omfatter jo nemlig hele Strækningen, idet den nuværende Vejle—Give Bane skal ombygges — er det et Spørgsmaal, om ikke denne Banes Anlæg kunde komme noget i Strid med den Dampfærgeforbindelse, der staaar paa Dagsordenen mellem Aarhus—Kalundborg, eller, som jeg hellere vil sige, Refsnæs—Hou. Det er et stort Spørgsmaal, om det er praktisk at anlægge en Statsbane helt ud til Vejle, naar en saadan Forbindelse mellem Jylland og Øerne staaar paa Dagsordenen, det kunde gerne være hensigtsmæssigt, om man overvejede de to Ting i Forbindelse med hinanden. Saaledes mener jeg, at der er en naturlig Sammenhæng — og den kan ogsaa begrundes paa andre Maader — mellem de forskellige Jærnbanelove, og derfor ser jeg ikke noget forkert i, at man har forbundet de Forslag, der her foreligge til Behandling paa Tingets Bord. Endnu en Bemærkning

vil jeg gøre, inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Baner, og det er den, at jeg synes ikke, der er særlig Grund til nu, som den ærede sidste Taler stærkt betonedede, at beklage sig over det andet Tings Fremgangsmaade med Hensyn til Gedser—Warnemünde Linien, thi som det nu foreligger for os vedtaget i det andet Ting, er den jo netop sat i Spidsen, idet der er anvist 1 Mill. Kr. for næste Finansaar til at begynde denne Linie, medens der slet ikke er anvist noget til de øvrige Baner. Det, som Folketinget foreslaar, er altsaa, at først og fremmest skal der tages fat paa Gedser—Warnemünde Linien, den har faaet en særlig fremskudt Plads i Forslaget, og saa synes jeg ikke, der er nogen særlig Grund til Beklagelser i den Retning.

Jeg skal derefter ganske kort omtale de enkelte Forslag, jeg skal ikke ret længe lægge Beslag paa ærede Medlemmers Tid. Der er nu for det første Viborg—Herning-Banen, som flere ærede Medlemmer have beklaget sig over. Den lider af forskellige Mangler, navnlig vil den ikke kunne betale sig. Man beklager sig over, at den ikke er forberedt. Den ærede Minister gjorde forskellige Indvendinger mod den i Gaar: Den var ikke vedtagen med Enstemmighed i det andet Ting — nej, det er ganske rigtigt, der er adskillige Medlemmer i det andet Ting, der holdt paa en østligere Retning — den var ganske vist en kortere Vej til Esbjerg, men der var ikke en tilsvarende Afkortning i Betalingen, paa de længere Afstande bliver Afkortningen i Betalingen mindre, det ved vi jo nok, det gælder i alle Tilfælde. Den var heller ikke paatrængende nødvendig i dette Aar, mente Ministeren — han betonedede dette — man kunde vente til næste Aar, og der forelaa heller ikke noget Projekt. Denne Sag har imidlertid været undersøgt allerede for 18 Aar siden, der har foreligget Beregninger over Udgifterne til den, og den er ogsaa bleven undersøgt nu for 1 a 2 Aar siden, idet der nemlig fra Ministeren selv ved 2den Behandling i det andet Ting har foreligget en Redegørelse for Bekostningerne ved denne Bane. Jeg tror heller ikke, at den ærede Minister tillægger disse Indvendinger synderlig Vægt, idet han selv siger, at Regeringen er be-